

Rommel páncélosai Bengázin túl törnek előre és üldözik a visszavonuló angolokat

1942 január 28, szerda

A panamerikai értekezlet csatlakozott az atlanti nyilatkozathoz

Haladéktalanul összeül valamennyi amerikai állam vezérkarának értekezlete — Wavell ausztráliai katonai személyiségekkel tárgyal — Német hivatalos jelentés rámutat, a Szovjet súlyos veszteségeket szenvedett a hosszantartó, kemény harcokban

1942 január 30,

Rommel visszafoglalta Bengázt

Péntek, 1942 január 30.

Az amerikai sajtó bevonulással fenyegeti meg az ír szabadállamot

Az amerikai elnök szerint tizenhét vagy tizennyolc helyen szálltak partra csapatok — A Szovjet folytatta támadásait, a német ellentámadások sikerrel jártak — A japánok hatvan kilométerre állnak Singaportól — Brazília megszakította kapcsolatát a hármasszövetséggel — Német felhivatalos nyilatkozat

Szombát, 1942 január 31.

Hitler beszéde

Berlinből jelenti a Német Távirati Iroda:

A nemzeti szocializmus uralomra-jutásának mai évfordulóján rendezett ünnepi gyűlést dr. Göbbels birodalmi miniszter nyitotta meg. Üdvözölte a Führert, majd megemlékezve arról a napról, amelynek évfordulóját ma ünneplik, ezeket mondta:

A győzelem számunkra hit kérdése volt, az Ön személyébe vetett hit kérdése. Ma az egész német nép, élén a védővel, harcban áll, hogy megvédje forradalmunk vívmányait, a birodalom és a nemzet életterének biztonságát. Ami akkor a hit kérdése volt, a győzelem, az ma bizonyosságá lett. (MTL)

részt vehettek valamely nemzetközi értekezleten és elnökölhettek. Megtagadták a német néptől az önrendelkezési jogot. És ezek a demokráciák a népszövetségi palotában más nemzetekkel kapcsolatban legalább beszélhettek az önrendelkezési jogról.

Hitler ezután rámutatott arra, hogy milyen mélyreható különbségek választják el a nemzeti szocializmust ellenségeitől, majd rámutatott arra, hogy Churchill nem alkotott semmát, hanem csak rombolt és pusztított. A történelem egykor úgy fog megemlékezni Churchillről, mint arról az emberről, aki az angol birodalom pusztítását okozta.

Ez a háború nem úgy fog véget érni, ahogyan a világ zsidósága képzelet, hanem azzal fog véget érni, hogy a zsidóság végleg eltűnik Európából. Először alkalmazzuk a régi zsidótörvényt, hogy szemérmert, fogat-fogért. És minél tovább és minél jobban terjed ez a harc, annál inkább fog kiterjedni az antiszemitizmus. Meglátjuk majd, kik erősebbek ebben a harcban: azok-e, akiknek nincs veszteni valójuk, de mindent megnyerhetnek, vagy azok, akik mindent elveszítettek, de semmit sem nyerhetnek.

Hitler ezután rámutatott arra, hogy a Németországgal szembenálló államok évtizedeken át kifosztották Németországot, de mégsem tudták saját gazdasági problémáikat megoldani és ha egy angol hercegérsek azért imádkozik Istenhez, hogy küldje Németországot és az egész Európa nyakára a bolsevistákat, akkor csak annyit mondhatok: Németország nyakára nem jönnek, de kérdés, nem jönnek-e Anglia nyakára, az más kérdés és akkor hiába imádkozna az öreg angol.

Hitler ezután Németország szövetségeseitől emlékeztet meg és a hallgatóság hosszan éljenzett, amikor a különböző szövetségesek neveit felsorolta. Ami pedig ma Keleten történik, az egykor úgy fog szerepelni a történelem lapjain, mint a német

nép legbelső költeménye. Hitler megállapította, hogy bármilyen terve is legyen az ellenségnek, Németország mindennek fel van készülve. Németország harcol és egyetlen talpalatnyi földet sem enged át az ellenségnek, amit pedig átengedett, azt visszaszerezte. Amikor itt Hitler Rommel vezéreztetését nevével és a hatalmas afrikai sikereket említette, a hallgatóság perceként áttomboló lelkesedéssel ünnepelte a tengely afrikai csapatait.

A legnehezebb már mögöttünk van — folytatta Hitler. — A fél volt keleti ellenségünk legnagyobb reménye. De a téből már négy hónap eltelt és ez a négy hónap mindössze néhány kilométernyi előrelőrést jelentett a vörösök számára, akik az áldozatok hekatombáit hozzák az előretörés érdekében. Néhány hét múlva délen megkezdődik a tavasz és mindentelje hűzódik. Ekkor eljön az óra, amikor olvadás után ismét megkeményedik a föld és amikor új fegyverek özönlenek Németországból és amikor ismét odaütünk.

A fél ruhagyűjtés nagyszerű eredményeiről megállapította Hitler, hogy ez a ruhagyűjtés a legújabb népszavazás volt, majd így folytatta: — Hogy ez az esztendő hogyan végződik, azt nem tudom. Nem tudom, véget ér-e ebben az évben a háború. De egyet tudok: bárhol mutatkozik is az ellenség, le fogunk csapni rá, ugyanúgy, mint ahogy eddig is tettük. És ez az esztendő ismét a harc győzelmei esztendője lesz. Németek! Dolgozzatok! Teremtsetek fegyvereket és teremtsétek löszért! Uristen! Adj erőt nekünk, hogy segíthessük gyermekeinket és gyermekünk szabadságát nemcsak számunkra, németek számára, hanem a többi európai nép számára is. Ez a háború egész Európát és így valóban az egész emberiséget foglyok.

Perceként áttomboló lelkesedés fejezte be a Führer beszédének végét, majd felhangzott a „Deutschland“ dal és ezzel véget ért a történelmi aktus.

(Lapzártáig Hitler beszédéből az MTL a fentebb közölt részletet adta.)